

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Družinske preživnine

Izvirna jezikovna različica te strani [fr](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

francoščina

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Družinske preživnine

Belgija

1 Kaj pomenita izraza „preživnina – preživljanje“ in „preživninska obveznost“? Katere osebe morajo plačati preživnino drugi osebi?

„Preživninsko obveznost“ je mogoče opredeliti kot obveznost, s pravom naloženo neki osebi, da zagotovi potrebno podporo za življenje neki drugi osebi, ki to potrebuje in jo nanjo veže „posebna družinska“ vez. „Preživnina“ zajema ne le prehrano, ampak tudi vse drugo, kar je potrebno za življenje, vključno z življenjskimi potrebščinami, oblačili, nastanitvijo in zdravstveno oskrbo.

Preživninska obveznost temelji na sorodstvenem razmerju ali svaštvu ter na obveznosti nadomestitve, kadar je zadevna vez pretrgana. Obstaja med nekaterimi krvnimi sorodniki in sorodniki v svaštvu, zakoncema in zunajzakonskima partnerjema. Na neki način se opira na dolžnost „solidarnosti“, ki je lahko v nekaterih primerih močnejša.

Starši do svojih otrok

V takih primerih obstajata dve vrsti obveznosti:

Širša preživninska obveznost, v skladu s katero morata oče in mati sorazmerno s svojimi sredstvi prevzeti odgovornost ter zagotoviti nastanitev, vzdrževanje, zdravstveno oskrbo, nadzor, izobraževanje in usposabljanje ter razvoj svojih otrok. Če izobraževanje in usposabljanje nista končani, se obveznost nadaljuje po otrokovi dopolnitvi polnoletnosti. Obveznost velja ne glede na sredstva staršev in neodvisno od otrokovih potreb. Širša je v smislu, da poleg preživljanja otroka vključuje tudi njegovo izobraževanje in usposabljanje itd. (člen 203 civilnega zakonika);

preživninska obveznost, ki temelji na starševstvu ter je vezana na otrokove potrebe (ne glede na njegovo starost) in sredstva staršev (členi 205, 207, 208 in 353-14 civilnega zakonika).

Otroci do svojih staršev

Preživninska obveznost staršev do otrok je vzajemna (členi 205, 207 in 353-14 civilnega zakonika). Otroci so torej dolžni preživljati mater in očeta, ki to potrebuje.

Zakonca

Preživninske obveznosti med zakoncema temeljijo na dolžnosti zagotavljanja pomoči in podpore ter dolžnosti prispevanja k stroškom v zakonski zvezi, ki ju določa civilni zakonik (člena 203 in 221 civilnega zakonika). Navedene dolžnosti, ki so povezane z dolžnostjo zunajzakonske skupnosti in so naložene tudi zakonskima partnerjema, so vzajemne. V primeru neizpolnitve navedenih dolžnosti se lahko uvede sodni postopek za enakovredno izpolnitev v obliki preživninskega postopka ali prenosa (členi 213, 221 in 223 civilnega zakonika) – glej vprašanje 10.

Razvezani zakonec do nekdanjega zakonca

Razlikovati je treba med dvema vrstama razveze zakonske zveze: razvezo zaradi nepopravljive nevzdržnosti in sporazumno razvezo.

Razveza zaradi nepopravljive nevzdržnosti: če se zakonca nista sporazumela glede dodelitve preživnine (člen 301(1) civilnega zakonika), lahko sodišče v odločbi o razvezi ali naknadni odločbi na zahtevo zakonca, ki potrebuje preživnino, odredi drugemu zakoncu, da mora plačevati preživnino (prvi odstavek člena 301(2) civilnega zakonika).

Sodišče lahko zavrne odobritev preživninskega zahtevka po razvezi, če toženec dokaže, da je tožnik storil hujšo kršitev, zaradi katere ni mogoče nadaljnje skupno življenje (drugi odstavek člena 301(2) civilnega zakonika).

Znesek preživnine nikakor ne more presežati ene tretjine dohodka zakonca, ki jo je dolžan plačevati (tretji odstavek člena 301(3) civilnega zakonika).

Sporazumna razveza: zakonca se med postopkom in/ali po razvezi nista dolžna sporazumeti o dodelitvi preživnine za enega od njiju. Če pa se sporazumeta, svobodno opredelita znesek in način plačila, izvršitev preživnine ter tudi indeksacijo in morebitne razloge za spremembe (pododstavek (4) prvega odstavka člena 1288 sodnega zakonika). Če se izrecno ne dogovorita drugače, lahko sodišče na prošnjo ene od strank po izdaji odločbe o razvezi poveča, zmanjša ali ukine dogovorjeno preživnino (tretji odstavek člena 1288 sodnega zakonika), če znesek vsaj ni več primeren glede na nove okoliščine ne glede na želje strank. Preživnina se ne sme indeksirati, če indeksacija ni opredeljena.

Drugo

V katerih okoliščinah?

Preživninska obveznost obstaja med predniki in potomci v ravni črti (starši/otroki, otroki/starši ter tudi vnuki/stari starši in obratno – člena 205 in 207 civilnega zakonika).

Med sorodniki v svaštvu sta dva mogoča primera:

preživeli zakonec ima do določene mere preživninsko obveznost do otrok svojega pokojnega zakonca, ki niso njegovi otroci (člen 203(3) civilnega zakonika); zeti in snahe imajo preživninsko obveznost do svojih tastov in tašč ter obratno. Obveznost preneha, če tast ali tašča sklene novo zakonsko zvezo ali če so zakonec (prek katerega nastane svaštvo) in otroci iz zakonske zveze umrli (člena 206 in 207 civilnega zakonika).

V nekaterih okoliščinah se preživnina plača preživelemu zakoncu ali prednikom pokojnika iz njegove zapuščine (člen 205a civilnega zakonika).

Otroci, katerih očetovstvo ni ugotovljeno, lahko zahtevajo preživnino za svoje vzdrževanje, vzgojo in izobraževanje od moškega, ki je imel razmerje z njihovo materjo med zakonito določenim obdobjem spočetja (člen 336 civilnega zakonika).

Če je složnost med zunajzakonskima partnerjema resno prekinjena, lahko stranka zaprosi sodišče za dodelitev preživnine v okviru začasnih ukrepov, ki jih lahko to odredi. Enako velja v primeru prenehanja zunajzakonske skupnosti v okviru začasnih ukrepov (člen 1479 civilnega zakonika).

2 Do katere starosti je otrok upravičen do preživnine? Ali se predpisi za preživljanje mladoletnikov razlikujejo od predpisov za preživljanje odraslih?

Preživninska obveznost običajno preneha z otrokovo polnoletnostjo in njegovo pridobitvijo pravne sposobnosti. Vendar se lahko nadaljuje, če se otrokovo izobraževanje in usposabljanje še nista končali (člena 203 in 336 civilnega zakonika).

3 Naj se za pridobitev preživnine obrnem na pristojni organ ali na sodišče? Kateri so glavni elementi tega postopka?

Zavezanec lahko prostovoljno zadovolji potrebe upravičenca. V primeru spora, nesoglasja ali opustitve je potreben sodni postopek.

Pri razvezi zaradi nepopravljive nevzdržnosti se lahko zahtevek za preživnino po razvezi sicer vloži na sodišču za razveze bodisi v izvirnem postopku ali prek predložitve (peti odstavek člena 1254(1) in člen 1254(5) sodnega zakonika).

Zunaj postopka razveze je za obravnavo in odločanje o preživninskih zahtevkih pristojen mirovni sodnik (člen 591(7) kazenskega zakonika), razen v preživninskih postopkih brez ugotovitve starševstva. Glej vprašanje 5.

Od 1. septembra 2014 so vsi zahtevki v zvezi s preživninskimi obveznostmi razen preživninskih obveznosti, povezanih z dohodkom za socialno vključenost, v pristojnosti družinskega sodišča (člen 572a(7) sodnega zakonika), vključno s preživninskimi postopki brez ugotovitve starševstva.

4 Ali se zahtevek lahko vloži v imenu sorodnika (če da, do katerega kolena) ali v imenu otroka?

Tožba je osebna zadeva osebe, ki je upravičena do preživnine (glej zlasti člen 337 civilnega zakonika). Zahtevek predloži na sodišče tožnik sam ali njegov odvetnik (glej zlasti člene 1253b, 1254 in 1320 sodnega zakonika).

Če upravičenec ni pravno sposoben, v njegovem imenu ukrepa njegov zakoniti zastopnik (oče, mati, skrbnik, zakoniti zastopnik).

5 Če nameravam začeti postopek pred sodiščem, kako ugotovim, katero sodišče je pristojno?

Mirovni sodnik je običajno pristojen za spore glede preživnine (člen 591(7) sodnega zakonika), obstajajo pa tudi izjeme. V teh primerih se tožba vloži na sodišču, na območju katerega ima tožnik stalno prebivališče, razen pri zahtevah za zmanjšanje ali ukinitve preživnine (člen 626 sodnega zakonika).

Za tožbo, ki jo je otrok vložil proti osebi, ki je imela razmerje z njegovo materjo v zakonito določenem obdobju spočetja (člen 336 civilnega zakonika), je pristojen predsednik sodišča prve stopnje (člen 338 civilnega zakonika).

Razen v primeru nujnih in začasnih ukrepov je za spore v zvezi s starševsko pravico pristojno sodišče za mladoletnike (člen 387a civilnega zakonika), na območju katerega imajo stalno prebivališče starši, skrbniki ali osebe, ki imajo pravico do varstva in vzgoje otrok (člen 44 zakona z dne 8. aprila 1965 o varstvu mladoletnikov, skrbi za mladoletnike, ki so storili kaznivo dejanje, in odpravi škode, ki je nastala zaradi kaznivega dejanja).

V primeru spora med zakoncema pred postopkom razveze se zahtevek predloži mirovnemu sodniku (člen 594(19) sodnega zakonika) v kraju, kjer sta zakonca imela zadnje skupno prebivališče (člen 628(2) sodnega zakonika).

V primeru vložitve predloga za razvezo zakonske zveze zaradi nepopravljive nevzdržnosti je pristojen predsednik sodišča prve stopnje (člen 1280 sodnega zakonika), dokler zakonska zveza ni razvezana. Vendar je za odobritev sporazumov o preživnini, ki jih sklenejo stranke, pristojno sodišče, ki obravnava vsebino zadeve (prvi odstavek člena 1256 sodnega zakonika).

Po izdaji pravnomočne odločbe o razvezi sta pristojna mirovni sodnik in sodišče za mladoletnike. Predsednik sodišča prve stopnje je še naprej pristojen za začasne odredbe v nujnih primerih (člen 584 sodnega zakonika).

Od 1. septembra 2014 so vsi zahtevki v zvezi s preživninskimi obveznostmi razen preživninskih obveznosti, povezanih z dohodkom za socialno vključenost, v pristojnosti družinskega sodišča (člen 572a(7) sodnega zakonika).

Od 1. septembra 2014 se zahtevki med strankama, ki sta (ali sta bili) v zakonski zvezi ali živita (ali sta živeli) v zunajzakonski skupnosti, ter zahtevki glede preživninskih obveznosti v zvezi z otroki obeh strank ali otroki, za katere je ugotovljeno razmerje le do enega od staršev, načeloma vložijo na sodišču, ki že obravnava zahtevek (glej člen 629a(1) sodnega zakonika). Sodišče, na območju katerega ima mladoletnik stalno prebivališče (ali če nima stalnega prebivališča, na območju katerega ima običajno prebivališče), je pristojno za zahtevke glede preživninskih obveznosti do mladoletnika. Če imata stranki več otrok, je prvo sodišče, na katero se vloži zahtevek, pristojno za vse zahtevke (člen 629a(2) sodnega zakonika). Če se preživninske obveznosti nanašajo na druge preživninske upravičence, se zadeva vloži na sodišču, na območju katerega ima toženec stalno prebivališče ali na območju katerega sta imela zakonca zadnje skupno prebivališče ali skupni dom (člen 629a(4) sodnega zakonika).

6 Ali moram kot prosilec uporabiti posrednika za začetek postopka pred sodiščem (npr. odvetnika, osrednji ali lokalni organ itd.)? Če ne, kakšen je postopek?

Glej vprašanje 4. Tožba je vložena s pozivom sodnega izvršitelja ali zahtevkom, odvisno od sproženega postopka. Odvetniško zastopanje ni obvezno.

7 Ali moram za začetek postopka plačati sodno takso? Če da, koliko ta znaša? Če so moja finančna sredstva nezadostna, ali lahko dobim brezplačno pravno pomoč?

Postopek na sodišču je treba plačati. Celotnih stroškov ni mogoče vnaprej določiti, saj so odvisni od sproženega postopka, sodnih taks in stroškov obrambe pred sodiščem, če sodeluje odvetnik. Kar zadeva prevzem stroškov postopka v okviru pravne pomoči, se uporabljajo obče pravo (glej Pravna pomoč – Belgija).

8 Kakšno preživnino običajno dodeli sodišče? Kako se izračuna znesek preživnine? Ali lahko sodišče svojo odločitev spremeni, če se spremenijo življenjski stroški ali družinske okoliščine? Če da, kako (npr. s pomočjo sistema samodejne indeksacije)?

Oblika pomoči

Pomoč je v obliki preživnine. V nekaterih primerih se vrednost preživnine lahko spremeni v kapital (člen 301(8) civilnega zakonika). V izjemnih primerih se lahko izplača v naravi (člen 210 civilnega zakonika).

Ocena in indeksacija pomoči

Preglednica za izračunavanje pomoči ne obstaja. Preživnina se dodeli le glede na potrebo tožnika in finančni položaj preživninskega zavezanca (člena 208 in 209 civilnega zakonika).

Preživninska obveznost očeta in matere (člen 203 civilnega zakonika) je določena sorazmerno z njihovimi sredstvi in mora zajemati nastanitev, vzdrževanje, zdravstveno oskrbo, nadzor, izobraževanje in usposabljanje ter razvoj otrok (do konca izobraževanja in usposabljanja). Zadevna preživnina je v obliki pavšalnega mesečnega prispevka, ki se izplača tistemu od staršev, ki ima „pravico do varstva in vzgoje otroka“.

Oče ali mati lahko v lastnem imenu zahteva od drugega starša prispevek za stroške nastanitve, vzdrževanja itd. (člen 203a(2) civilnega zakonika).

Znesek preživnine, ki ga mora plačati oseba, ki je imela razmerje z otrokovo materjo med obdobjem spočetja, se določi glede na otrokove potrebe ter sredstva, zmožnosti in socialne okoliščine zavezanca (členi 336, 339 in 203a civilnega zakonika).

Zakon izrecno dovoljuje parom v postopku razveze, da se kadar koli sporazumejo glede dodelitve morebitne preživnine, njenega zneska in načinov pregleda dogovorjenega zneska (člen 301(1) civilnega zakonika ter prvi odstavek člena 1256 in člen 1288(4) sodnega zakonika). Vendar lahko sodišče, ki obravnava zadevo, zavrne odobritev takih sporazumov, če so očitno v nasprotju z otrokovimi interesi (drugi odstavek člena 1256 ter drugi in peti odstavek člena 1290 sodnega zakonika).

V primeru sodnega reševanja spora mora sodišče, ki odloča o znesku preživnine v tej zadevi, uporabiti merila in omejitve za izračun. Preživnina mora načeloma pokrivati vsaj „potrebe“ upravičenca (prvi odstavek člena 301(3) civilnega zakonika).

Znesek preživnine nikakor ne sme presežati ene tretjine dohodka zakonca, ki jo je dolžan plačevati (zadnji stavek člena 301(3) civilnega zakonika). Trajanje odločbe o preživnini je omejeno s trajanjem zakonske zveze. V izjemnih okoliščinah lahko sodišče podaljša trajanje odločbe o preživnini (člen 301(4) civilnega zakonika).

Indeksacija se samodejno izvede v primeru razveze zaradi nepopravljive nevzdržnosti in prispevkov staršev za vzdrževanje otrok. Referenčni indeks je načeloma indeks cen življenjskih potrebščin, vendar zakon dopušča, da sodišče uporabi drugačen sistem prilagoditve življenjskim stroškom (prvi odstavek člena 301(6) in člen 203c(1) civilnega zakonika), stranke pa lahko odstopajo od tega na podlagi sporazuma (člen 203c(1) civilnega zakonika).

Zakon dopušča, da se preživnina poveča, zmanjša ali ukine na zahtevo ene od strank zaradi splošnih razlogov, določenih v prvem odstavku člena 301(7) civilnega zakonika in prvem odstavku člena 1293 sodnega zakonika.

9 Kako in komu se plača preživnina?

Preživnina se plača upravičencu ali njegovemu zastopniku v obliki mesečne rente. V nekaterih primerih se njena vrednost lahko spremeni v kapital (glej vprašanje 8).

10 Če preživninski zavezanec ne plača prostovoljno, kakšen postopek je potrebno sprožiti, da se ga prisili k plačilu?

Upravičenec, ki ima nalog za izvršbo, lahko izvrši zahtevek. Pod nekaterimi pogoji se lahko uvede izvršba na premočninah ali nepremičninah iz premoženja preživninskega zavezanca, ki ne upošteva odločbe o preživnini (člen 1494 sodnega zakonika). Lahko se celo izda sklep o izvršbi na denarno terjatev dolžnika do tretje osebe, kot je delodajalec preživninskega zavezanca (člen 1539 sodnega zakonika). Poleg tega lahko v nekaterih okoliščinah preživninski upravičenec, ki še nima naloga za izvršbo, pridobi odredbo o zaplembi, da zavaruje svoje pravice do prihodnjega kritja preživnine (člen 1413 sodnega zakonika).

Vzpostavljen je bil mehanizem za poenostavljeno izvršbo. Gre za prenos, s katerim je upravičenec pooblaščen, da lahko neposredno, v okviru določenih omejitev, prejema dohodek preživninskega zavezanca ali kateri koli drug znesek, ki ga preživninskemu zavezancu dolguje tretja oseba. Prenos se uporablja za zakonsko določene preživninske obveznosti med zakoncema ali nekdanjima zakoncema (člen 220(3), člena 221, 223 in člen 301(11) civilnega zakonika ter člen 1280 sodnega zakonika), za obveznosti vzdrževanja, izobraževanja in usposabljanja otrok – vključno s tožbami med očetom in materjo, ki jih določa člen 203a civilnega zakonika – in za zakonsko določene preživninske obveznosti med predniki in potomci (člen 203b civilnega zakonika).

Nazadnje, kazenski zakonik vključuje člen o zapustitvi družine (člen 391a kazenskega zakonika), ki omogoča sodni pregon katere koli osebe, ki ji je sodišče odredilo plačevanje preživnine in ki tega ni namerno storila več kot dva meseca.

11 Na kratko opišite vse omejitve izvrševanja, zlasti predpise o varstvu preživninskega zavezanca ter o prekluzivnih in zastaralnih rokih v vašem nacionalnem sistemu izvrševanja.

Člen 2277 civilnega zakonika določa, da zaostala plačila preživnine zastarajo po petih letih.

Za preživnino, ki jo odredi sodišče, velja desetletni zastaralni rok (člen 2262a civilnega zakonika).

Odloži se med trajanjem zakonske zveze (člen 2253) in prekine ob vročitvi sodnega poziva, sklepa o plačilu ali zasegu (člena 2244 in 2248) ter ko upravičenec vloži pravne navedbe in zavezanec opravi plačilo.

Načeloma se v skladu s členoma 7 in 8 zakona o hipotekah z dne 16. decembra 1851 od zavezancev zahteva, da izpolnijo vse svoje obveznosti v zvezi s vsemi svojimi sredstvi.

Vendar je v skladu s členom 1408 sodnega zakonika določeno opredmeteno osebno premoženje, potrebno za vsakdanje življenje zavezanca in njegove družine, opravljanje njegovega poklica ali nadaljnje usposabljanje ali študij zavezanca ali vzdrževanih otrok, ki z njim živijo v istem gospodinjstvu, izvzeto iz zahtevkov upravičencev.

V skladu s členom 1409(1) sodnega zakonika so dohodki iz zaposlitve in drugih dejavnosti delno izvzeti iz prenosa in zasega.

Vendar člen 1412 sodnega zakonika določa, prvič, da pravil o izvzetju iz zasega ni mogoče uveljavljati zoper preživninskega upravičenca in, drugič, da ima ta absolutno prednost pred drugimi upniki preživninskega zavezanca. Če pa se prenos zahteva od osebe, katere dolgovi so že preneseni ali zadržani, lahko sodišče preuči celotni položaj zavezanca in potrebe njegovih upnikov, zlasti v zvezi s preživnino, in prenesene ali zasežene zneske razdeli vsem upnikom po enakih delih (peti odstavek člena 1390a sodnega zakonika).

Zavezanci, ki so plačilno nesposobni, so upravičeni do kolektivne poravnave dolgov (člen 1675/2 in naslednji sodnega zakonika). V tem primeru lahko sodišče odloči, kadar je to primerno, da se odpišejo dolgovi, vključno z zaostalimi plačili preživnine, vendar ne v zvezi s preživninskimi dolgovi.

Odredi se lahko izvršba, da se vnaprej zavaruje plačilo zapadlih zneskov preživnine (drugi odstavek člena 1494 sodnega zakonika).

12 Ali obstaja organizacija ali organ, ki mi lahko pomaga v postopku pridobitve preživnine?

Če preživninskemu upravičencu kljub uporabi zgoraj navedenih pravnih sredstev ne uspe dobiti preživnine, se lahko obrne na službo za preživninske zahtevke [*Service des créances alimentaires*] (v okviru javne službe za zvezne finance), ki je odgovorna za dodeljevanje predplačil preživnin v enem ali več plačilnih obrokih in pobiranje ali izterjavo dodeljenih predplačil ter tudi salda in zaostalih plačil zahtevkov za vzdrževanje, ki bremenijo preživninskega zavezanca.

13 Ali lahko organizacije (vladne ali zasebne) namesto preživninskega zavezanca v celoti ali delno vnaprej plačajo preživnino?

Služba za preživninske zahtevke lahko deluje v imenu zavezanca in namesto njega plača preživnino ali njen del. Od zavezanca zahteva hkratno plačilo preživnine in zaostalih plačil. Zavezanec prostovoljno plača preživnino službi za preživninske zahtevke ali pa se uvede prisilna izterjava. V drugem primeru za rezultate seveda ni mogoče jamčiti. Odvisni so od finančnega položaja zavezanca.

14 Če sem v tej državi članici, preživninski zavezanec pa stalno prebiva v drugi državi:

14.1 ali lahko dobim pomoč organa ali zasebne organizacije v tej državi članici?

Osrednji organ, imenovan v skladu s Newyorško konvencijo z dne 20. junija 1956 o izterjavi preživninskih zahtevkov v tujini, Uredbo Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah ter Haaško konvencijo z dne 23. novembra 2007 o mednarodni izterjavi preživnine otrok in drugih oblik družinskih preživnin, je:

Javna služba za zvezne finance [Service public fédéral Justice]

Oddelek za mednarodno sodno sodelovanje v civilnih zadevah

[Service de coopération judiciaire internationale en matière civile]

Boulevard de Waterloo, 115

1000 Brussels

14.2 Če je to mogoče, kako lahko stopim v stik s tem organom ali zasebno organizacijo?

Tožnik ali njegov pravni svetovalec se lahko na navedeno službo obrne po pošti, telefonu (+32 25426511), telefaksu (+32 25427006) ali elektronski pošti (aliments@just.fgov.be ali alimentatie@just.fgov.be).

15 Če sem v drugi državi, preživninski zavezanec pa je v tej državi članici:

15.1 ali lahko vložim zahtevek neposredno pri takem organu ali zasebni organizaciji v tej državi članici?

Tožniki, ki stalno prebivajo v drugi državi, ne v Belgiji, se morajo obrniti na osrednji organ zadevne države, ki je odgovoren za izvajanje zgoraj navedenih konvencij ali Uredbe. Ne morejo se obrniti neposredno na belgijski organ ali oblasti.

15.2 Če je to mogoče, kako se lahko obrnem na ta organ ali zasebno organizacijo in kakšno pomoč lahko dobim?

Negativen odgovor (glej zgoraj).

16 Ali to državo članico zavezuje Haaški protokol iz leta 2007?

Da.

17 Če te države članice ne zavezuje Haaški protokol iz leta 2007, kateri predpisi se po pravilih njenega mednarodnega zasebnega prava uporabijo za preživninski zahtevek? Katera so relevantna pravila mednarodnega zasebnega prava?

18 Kakšna so pravila glede dostopa do sodnega varstva v čezmejnih primerih v okviru EU, v skladu s strukturo Poglavlja V uredbe o preživninskih obveznostih?

Če se zahtevek posreduje osrednjemu organu, ta preveri, kje ima zavezanec stalno prebivališče ali kje je njegovo premoženje v Belgiji, nato pa zadevo po potrebi posreduje krajevno pristojnemu uradu za pravno pomoč. Če se zahtevek za preživnino za otroka vloži prek osrednjega organa, se pravna pomoč dodeli brez preverjanja sredstev upravičenca. Pomoč vključuje odvetniške nagrade in stroške postopka.

V preostalih primerih se morajo tožniki, ki želijo pravno pomoč, obrniti na osrednji organ v skladu z Direktivo 2002/8/ES.

19 Kakšne ukrepe ta država članica sprejme za zagotovitev izvajanja dejavnosti iz člena 51 uredbe o preživninskih obveznostih?

Glavna naloga osrednjega organa je zagotavljanje informacij o izvajanju Uredbe v okviru svojega sistema in v zadevni državi. Osrednji organ ima sredstva, ki mu omogočajo, da neposredno ali posredno ugotovi, kje prebivata zavezanec ali upravičenec, in pridobi ustrezne informacije o njunih dohodkih in/ali premoženju.

Prizadevanja za doseg mirne rešitve spora potekajo v povezavi s sodnim postopkom prek izmenjave ugotovitev obeh strank in še posebej pri zaslišanju zaprosene stranke pred sodnimi organi. Osrednji organ po potrebi zagotovi nadaljnje ukrepe, da bi spodbudil stalno izvrševanje odločb o preživnini.

Pomaga lahko pri zbiranju dokaznih listin ter posredovanju in vročanju dokumentov, pri čemer zagotavlja informacije o določbah nacionalne zakonodaje, ki se uporabljajo, in predpisih za izvajanje veljavnih mednarodnih instrumentov.

Na podlagi pooblastila, ki ga osrednji organ podeli tožnikovemu zastopniku na belgijskih sodiščih, se lahko sprejmejo potrebni začasni ukrepi za zavarovanje vloženega preživninskega zahtevka.

Osrednji organ lahko po potrebi stranki prosilki zagotovi informacije o postopkih, ki jih je treba izvesti za ugotovitev očetovstva v zvezi z domnevnim očetom.

Zadnja posodobitev: 21/12/2015

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.